

Î N C H E I E R E

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii: Ion Druță, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Mariana Botnari în interesele recurentului Varzar Mihail,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Varzar Mihail împotriva Societății Comerciale „MCI&Co-Construct” Sotietate cu Răspundere Limitată privind încasarea compensației în mărime de 3 salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, obligarea pîrîtului de a calcula și achita compensația pentru concediile anuale nefolosite și rectificarea înscrierilor din carnetul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Varzar Mihail, reprezentat de avocatul Mariana Botnari, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 septembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 05 ianuarie 2015 reclamantul Varzar Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „MCI & Co-Construct” SRL, solicitînd încasarea din contul pîrîtului a compensației în mărime de trei salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă, a salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, a compensației pentru concediile anuale nefolosite, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată, precum și obligarea pîrîtului să efectueze rectificările respective în carnetul de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul Varzar Mihail a invocat că, la 01 octombrie 2013 a fost angajat în cadrul SC „MCI & Co-Construct” SRL în funcție de paznic în temeiul contractului individual de muncă nr. 13/10/01A din 01.10.2013.

Reclamantul a mai indicat, că la 01.10.2014 i-a solicitat angajatorului acordarea concediului de odihnă anual, însă la 16.10.2014 a fost informat de către secretariatul angajatorului despre concedierea sa începînd cu data de 01.10.2014.

A menționat că, despre existența ordinului de concediere din funcția deținută în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) din Codul muncii, nr.117 din 30.09.2014, emis de către SC „MCI & Co-Construct” SRL, a aflat la data de 21.10.2014 din scrisoarea expediată de către Inspectoratul de Stat al Muncii care a examinat plîngerea reclamantului pe marginea concedierii sale.

Totodată, reclamantul Varzar Mihail a indicat, că prin scrisoarea nr. 163 din

30.10.2014 pîrîtul a solicitat prezentarea reclamantului la sediul întreprinderii pentru eliberarea carnetului de muncă în legătură cu demisia.

În acest context reclamantul a indicat că în carnetul de muncă a fost efectuată înscrierea că eliberarea din serviciu a avut loc la inițiativa salariatului, însă în condițiile în care reclamantul nu și-a exprimat dorința la eliberare din propria inițiativă, această înscriere urmează a rectificată.

În același timp reclamantul a invocat, că pe parcursul activității sale în cadrul întreprinderii indicate, nu a beneficiat de concediu de odihnă anual, art. 113 din Codul muncii statuează expres acest drept pentru angajat, iar, la desfacerea contractului de muncă, contrar dispozițiilor art. 119 și 143 din Codul muncii, angajatorul nu i-a calculat și efectuat plățile ce i se cuvin reclamantului, inclusiv salariul și compensația pentru concediile anuale folosite.

În context a indicat, că prin cererea prealabilă a întreprins măsuri întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, însă pîrîtul a lăsat solicitarea fără examinare.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 septembrie 2015 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe Varzar Mihail, reprezentat de avocatul Mariana Botnari, la data de 21 septembrie 2015 a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 septembrie 2015, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Varzar Mihail, reprezentat de avocatul Mariana Botnari, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 septembrie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, în conținutul cerințelor reflectate în acțiunea din speță lipsește cerința de declarare a nulității deciziei de eliberare, la caz, a ordinului de concediere din funcția deținută în conformitate cu prevederile art.85 alin. (1) din Codul muncii nr. 117 din 30.09.2014, emis de către SC „MCI & Co-Construct” SRL în partea ce i-1 vizează pe Varzar Mihail, or, prin același ordin a fost eliberat din funcție și Pleșca Constantin, pe același temei (f.d. 33).

Prin prezentul ordin s-a dispus serviciului de evidență contabilă și achitarea compensației pentru 28 zile de concediu nefolosit pe perioada de lucru, ultimul fiind angajat prin transfer la SC „MCI & Co-Construct” SRL în baza ordinului nr.58-e din 02.10.2013 și a contractului individual de muncă din 01.10.2013 în funcția de paznic.

Materialele pricinii mai atestă că, pîrîtul-intimat SC „MCI & Co-Construct” SRL a expediat în adresa reclamantului-apelant Varzar Mihail la data de 30.10.2014 solicitarea de a se prezenta la sediul societății în vederea ridicării carnetului de muncă în legătură cu demisia din funcția de paznic, iar la data de 27 noiembrie 2014 - solicitarea de a se prezenta la sediul societății în vederea ridicării compensației pentru concediul nefolosit în sumă de 1182,55 lei, ambele înștiințări fiind recepționate de ultimul (35-38).

Instanța de apel a invocat că, dispoziția art. 240 alin. (3) din Codul muncii prevede că, instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant. Prin urmare, instanța de judecată nu este în drept să depășească limitele cerințelor înaintate și din oficiu să supună controlului

chestiunea declarării nulității acestui ordin.

La 23 mai 2016 avocatul Mariana Botnari în interesele recurentului Varzar Mihail a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Se mai indică în recurs că, instanțele de judecată urmau să constate faptul că încetarea raportului de muncă a avut loc ilegal, fapt care determină constatarea încălcării drepturilor salariatului.

Mai mult ca atât, potrivit prevederilor art. 85 CM cererea de demisie trebuie să fie depusă de către salariat în formă scrisă, în baza cărei cereri angajatorul emite ordin de încetare a raportului individual de muncă.

În speța dată, cererea de demisie nu există, iar ordinul angajatorului a fost emis cu încălcarea prevederilor imperative ale legii, situație care este guvernată de prevederile art. 217, 220 CC al RM.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Mariana Botnari în interesele recurentului Varzar Mihail, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentei se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către avocatul Mariana Botnari în interesele recurentului Varzar Mihail, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Mariana Botnari în interesele recurentului Varzar Mihail ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către avocatul Mariana Botnari în interesele recurentului Varzar Mihail, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Iurie Bejenaru